

713. LASTEN SYDÄNTEN VALTAKUNNASSA, EZEKIELIN KOKEMUKSIA JEESUKSEN KANSSA TAIVAASSA

Ezekielin Kokemuksia Jeesuksen kanssa Lasten Sydänten Valtakunnassa, 28. Kesäkuuta, 2019.

Kiitos Sinulle, Herra, siitä hyvin erityisestä paikasta, joka lapsilla on sydämissämme ja erityisesti Sinun sydämässäsi. Muistakaamme aina heidän paikkansa Sinun Valtakunnassasi ja pyrkikäämme itse palaamaan heidän kallisarvoisen, viattomaan sydämen, sielun ja mielen tilaansa, Sinun edessäsi. Amen.

Ensimmäinen Kronikka kantaa nimeä... ”Minun Lasten Sydänten Valtakuntani.”

Ezekiel aloitti... Minä rakastan Sinua, Herra. Minä rakastan. Minä kiitän Sinua niin hyvin monista asioista, asioista, joita minä en voi edes laskea tai palauttaa mieleen kokonaisuudessaan. Minun olemukseni jokaisen osan joka säie on täynnä sellaista kiitollisuutta Sinua kohtaan. Kuten aikaisemmin, sanat eivät riitä kertomaan. Universumissa ei ole tarpeeksi sanoja, julistamaan kaikkea sitä, mitä Sinä olet, kaikkea, mitä Sinä olet ollut ja kaikkea sitä, mitä Sinä tulet olemaan! Voi Minun Jumalani, Minun Herrani, Minun Kuninkaani!

Minä palautan mieleen Kuningas Daavidin sanat... ”Kuinka minä maksan Herralle kaikki Hänen hyvät tekonsa minua kohtaan? Minä kohotan pelastuksen maljan ja huudan avukseni Herran nimeä!”

Sinä olet verrannut Taivasta yhden kirjoittajan kautta ”Minun Lasten Sydänten Valtakunnakseni.” Voi, Herra, kuinka voinkaan samaistua siihen! Minä toivon todella, että kaikki ja jokainen, joka paikassa, voisi olla kuten pienen lapsen Viattomuus, puhtaus ja yksinkertaisuus. Minä todella toivon.

Jeesus aloitti... ”Minun Lasten Sydänten Valtakuntani – se on täsmälleen se, mistä Valtakunnassa on kyse. Yksi kaikkein kauneimmista asioista Minun Luomakuntani täydellisyydessä on, että se on aidosti Viaton, Puhdas ja Yksinkertainen. Jos Jumalan Valtakuntaa ei voisi edes pieninkään lapsi ymmärtää, sitten se lakkaisi olemasta.”

” Yritä muistaa. Yritä kirjaimellisesti nähdä kaikki ja jokainen kuin pieni lapsi näkisi. Tämä on suuri mysteeri ja monet eivät oivalla sitä, sillä ihmisäly usein tukkii sen, mikä on todellista.”

” Yksi viimeisistä rukouksista, mitä Minä rukoilin, kun kuljin tällä Maapallolla ihmisenä teidän keskellänne, oli kun Minä riemuitsin Hengessä sanoen, ”Minä kiitän Sinua Isä! Sillä se mitä sinä olet kätkenyt viisailta ja nokkelilta, sen Sinä olet paljastanut näille vähimmille!” Palauta mieleen myös sanat, jotka Minä puhuin sinulle, Ezekiel, kaksi vuotta sitten, joka koski inhimillisen järkeilyn huumoria.”

(Ezekiel) Etkö Sinä ajattele?...

(Jeesus) ” Sinä et ajattele?... Pyyyydyän, älä Ajattele! Anna Sinun Mielesi Minulle.”

” Totta, se oli sanottu piloillaan. Kuitenkin, tässä on vakava puoli kuvitettavana. Ilmeinen seikka on laittaa oma mieli ja järkeily sivuun ja hylätä itsensä Minulle, Ikuiselle Viisaudelle. Niin tekemällä, sinä vältät suuren määrän mielipiteitä, jotka palvelevat vain sielun väsyttämistä.”

” Ja sinä estät Ylpeyden ja Tuomitsemisen synnit tekemästä sinulle ja muille vahinkoa. Jos sinä vain taivutat mielesi Minun puoleeni, sinä et tule väärin syyttämään ketään, etkä tule nimeämään

vääriä motiiveja muille sieluille, jotka monesti voivat olla täysin viattomia siihen, mitä sinun mielesi havaitsee heissä.”

” Pohjimmiltaan Minä pyydän sinua luottamaan Minuun vielä yhdellä osallasi, hyvin vahvalla ja pinttyneellä luonteenosallasi. Minä pyydän sinua menemään taaksepäin, ”kasvamaan taaksepäin”. Minä pyydän sinua kasvamaan ”alaspäin”, eikä ”ylöspäin”. Minä haluan sinun palautuvan takaisin pelkän taaperon avoimuuteen. Sillä ellette te tule lasten kaltaisiksi, te ette millään muotoa tule pääsemään Taivasten Valtakuntaan.”

Toinen Kronikka, otsikolla ”Pienet”, annettu hänelle joulukuun 23. päivä, 2009.

Ezekiel aloitti... Kiitos Sinulle Rakas Herra Jeesus, kun toit minut takaisin viettämään tätä aikaa Sinun kanssasi jälleen tänä iltana. Minun sydäntäni sykähdyttää olla Sinun kanssasi tällä tavoin ja minä en halua mitään muuta tässä maailmassa.

Tänä iltana, minä näen meidät Palatsissa, ylemmässä olohuoneessa. Minä käännyin kirjoittamasta pienen pöytäni äärestä ja huomaan Sinun istuvan silkkisellä sohvalla. Sinä vaikutat lukevan joitakin papereita ja merkkään niitä kynällä. Kun Sinä katsot ylös, Sinä hymyilet minulle rakastavalla hymyllä, joka kertoo minulle, että kaikki on hyvin ja tänä iltana ei ole ongelmia käsiteltävänä. Vaikka minä tiedän, että me säännöllisesti tarvitsemme ohjausta, on aina helpotus tietää, että Sinun ei tarvitse ojentaa jotain minun vikaani ja että me todella voimme viettää virkistävän illan yhdessä.

Koska Jumalan Valo on ikuinen Taivaassa, eikä Ikuisuudessa ole ajan tajua, koko ilmapiiri on kuin keskikesän aamussa. Minä katson ulos ikkunasta ja ulos kuistilta, raikkaat kasteen kostuttamat kukat ovat nostamassa päitään yhdessä kuin yhteisestä sopimuksesta. Kaikki on niin puhdasta ja kaunista. Minä tiedän, että minä en koskaan tule kyllästymään elää tällaisessa ihanassa Paratiisissa, erityisesti, kun olen täällä Sinun seurassasi.”

Minä kysyn, ”Mitä Sinä luet, Herra?” Ja Sinä vastaat kiintymyksellä...

(Jeesus) ” Minä olin vain katsomassa tarinoita, jotka meidän pikkuiset antoivat Minulle tänään.”

(Ezekiel) Minä ajattelin itsekseni... ”Pikkuiset? Hänen täytyy tarkoittaa joitakin lapsia jostain lastentarhasta.”

(Jeesus) ” He ovat niin kallisarvoisia Minulle. He ovat kuin pikkunenkeleitä ihmeen tunteineen. He tekevät kaiken sellaisella jännittyneellä seikkailumielellä. Jopa nämä tarinat on kirjoitettu suurella innokkaalla odotuksella, sillä he tietävät, että, kun he alkavat kirjoittamaan ajatuksiaan ylös, yhtäkkiä jokainen sana muuttuu todellisuudeksi ja he ovat sen keskellä, mitä he juuri olivat kirjoittaneet. Kuinka iloisia he ovat jatkuvasti, sillä elävät jatkuvasti oman luovuutensa ilossa.”

(Ezekiel) ”Se on niin puhdasta ja viatonta, mutta miksi Sinä merkkäat heidän tarinoitaan?”

(Jeesus) ” Nämä ovat ajatuksia, joita Minä käytän luodakseni ihmeitä uniin, joita Minä lähetän lapsille Maapallolle. Tämä saa aikaan sen, että he ovat yhteydessä erityisellä tavalla. Ja jonain päivänä he tulevat tapaamaan toisensa täällä Minun Valtakunnassani ja jakamaan nämä ihmeelliset tarinat yhdessä. He tulevat jälleen kerran riemullisesti elämään uudelleen nämä ajat ja kaikki Taivaassa tulevat hymyilemään heidän ansiostaan.”

(Ezekiel) ” Voi, Herra, minä olen jo suunniltani pelkästä ajatuksesta, kun vain katson iloa Sinun kasvoillasi, kun Sinä selität sen!” Sinä menet takaisin papereittesi luo vielä kerran ja aloitat

uudelleen merkkamaan niitä. Minä jäin ajattelemaan... ”Minä ihmettelen, että onkohan kaikki tämän kaltaista. Voisivatko kaikki meidän toiveemme ja unelmamme olla syntyneitä tästä Armosta ja täysin syntyä sellaisen Viattomuuden kautta?” Tietäen minun ajatukseni, Sinä katsot takaisin minuun ja sanot...

(Jeesus) ” Niin se on ollut aina, olivatpa puhtaat sydämet täällä Taivaassa tai jollain muulla tavalla. Jokainen hyvä ja täydellinen lahja tulee Isältä, joka Itse on Armon ja Viattomuuden täyteys.”

(Ezekiel) ”Minä myös ihmettelen, miksi täällä on lastentarhoja, Herra? Mistä nämä pikkuiset tulevat?” Sinä hymyilet minun tiedonhalulleni ja laitat paperit alas. ”Minä en halua keskeyttää Sinua, mutta on niin paljon, mitä minä haluaisin tietää.”

(Jeesus) ” Nämä lapset ovat aborttien uhreja, orpoja ja muita, jotka kärsivät kauheasta aliravitsemuksesta, laiminlyönnistä ja hyväksikäytöstä. Minä toin heidät takaisin Itselleni heidän herkässä iässään, sillä Minä en voinut kestää nähdä heitä loukattuina ja peloissaan enää. Heti, kun he olivat saapuneet, heidän pienet mielensä ja tunteensa olivat parantuneet ja kaikki hirveät asiat, joille he altistuivat, oli kokonaan pyyhitty heidän muistoistaan. Ei ole olemassa mitään, mikä aiheuttaisi Minut nousemaan vastustamaan voimakkaammin, eikä mikään epäoikeudenmukaisuus saa Minua huutamaan apua äänekkäämmin kuin nähdä näitä hauraita sieluja kohdeltavan sellaisella julmuudella. He itse eivät tiedä muusta, kuin onnellisuudesta nyt koko Ikuisuuden, ja heitä rakastetaan erityisesti koko Paratiisissa.”

Ja lopulta, seikkailu, jonka Ezekiel nimesi ”Ihmeiden Niityksi”, tammikuun 4. päivä, 2010

Ezekiel aloitti... Jälleen, tänä iltana Herra, Sinä olet kutsunut minut tulemaan tänne tähän paikkaan. Minulla ei ole aavistustakaan, mistä Sinä haluat puhua minulle, tai mitä Sinä haluaisit näyttää minulle. Minä tiedän vain, että täällä on hyvä olla ja että kaikki hyvä odottaa minua Sinun seurassasi. Minä näen meidän seisovan hiekkarannan hiekkaisella rannalla, Palatsista alaspäin.

Pieni Timothy, minun viimevuotinen Lumileopardin pentuni oli loikkinut leveälehtisten kasvien seasta.

Ja hänen loikkansa meitä kohden eivät olleet mitään pieniä. ”No niin hei, pikku ystävä!” Minä takeltelin, ällistyneenä nähdessäni hänet jälleen minun pitkän poissaoloni jälkeen. Minä vaivoin sain sanoja suustani, kun tämä neljäkymmentä naulaa (1 naula/pauna=0,454 kg) painava karvapallo laskeutui etutassuillaan suoraan minun rinnalleni, saaden meidät molemmat pyörimään hiekassa.

Sinä naurat mielihyvystä tätä elämäniloisen energian näkyä ja pudottaudut Sinun polvillesi liittyäksesi nahisteluun. Meillä kaikilla on niin hauskaa leikkiessämme tässä hiekalla yhdessä.

Minuuttien sisällä Timothy ajatukset kuitenkin harhautuvat jälleen, jahtaamaan pientä perhosryhmää.

Me nousemme ylös ja haukomme henkeä, harjaten hiekan pois vaatteistamme. Sinä hymyilet ja sanot...

(Jeesus) ” Minä ajattelin, että tämä olisi mukava aika näyttää sinulle jotakin muuta.”

(Ezekiel) Jälleen kerran, Sinun silmissäsi on tuike, joka kertoo minulle, että meillä on edessämme toinen seikkailu. ”Missä se on tällä kertaa, Herra? Ulkona, Sisällä, Idässä, Lännessä... Minä tiedän, että Taivas on moniulotteinen ja...” Ja Sinä keskeytät...

(Jeesus) ” Juuri se, mitä Minulla oli mielessäni! Minä aion viedä sinut kokonaan uuteen valtakuntaan, jota sinä et ole koskaan ennen nähnyt. Itse asiassa, sinun täytyy sovittaa näkökulman ja suunnan tajuasi tämän kohdalla.”

(Ezekiel) Minä yritän vain ymmärtää, mitä Sinä tarkoitat tällä, kun me lennämme suoraan ilman halki suurella nopeudella. ”Vau!” Minä ajattelen. ”Minun pitäisi tietää odottaa Sinulta mitä tahansa!” Sinä olet lukenut minun ajatukseni ja hymyillen puristat minun kättäni tunnustamisen merkiksi. Mikä ihmeellinen matka! Hetkessä me olemme pilvien takana ja lähestymme jonkin tyyppistä kerrosta. Me liitelemme suoraan sen läpi, lähettäen kultaista ja vaaleanpunaista tomua ilmaan. Minulla on selkeä vaikutelma, että me olemme juuri siirtyneet yhdestä ulottuvuudesta toiseen.

Katsellen ylöspäin värillisestä tomusta, joka on peittänyt minut päästä varpaisiin, minä näen mitä kauneimpia läpinäkyviä maapalloja leijumassa ympärillämme. Ne näyttivät niin unenomaisilta, kun ne tanssivat ympyränmuotoisin liikkein. Kaikkialla niiden ympärillä näytti olevan avointa tilaa, paitsi pehmeä valo, joka ympäröi ilmaa. Kun me hidastimme leijailevaan pysähdykseen, minä ojensin käteni koskettakseni yhtä niistä.

Maapallo oli vain seitsemän jalkaa (jalka=0,30m) ympärysmitaltaan ja minun käteni meni välittömästi sen sisään ja koko pallo asia avautui ja minä pystyin menemään sisään. Minä katsoin taakseni ja Sinä olet aivan tässä minun kanssani, rohkaisten minua nyökkäyksellä. Kääntyen ympäri jälleen, pieni avaruus oli välittömästi laajentunut ja me olemme saapumassa kokonaan uuteen maailmaan! Avoin ja laaja näkymä edessämme on kunnioitusta herättävä. Valtavat huiput kohoavat huimaaviin korkeuksiin ja tuoreet vuoristoniityt kimaltelevat kasteesta. Moniväristen kukkien kaistaleet uivat apiloiden ja ruohojen parissa.

Perhoset ja leppäkertut pyrähtelevät edestakaisin, lapset ja karitsat juoksevat siellä täällä pienissä ryhmissä. Joka paikassa minne käännyin, on niin paljon naurua ja hilpeyttä. Koiranpennut ja ponit temmeltävät ja piehtarovat, heidän mestarinsa kiljuvat iloisesti. On aivan kuin me olisimme kävelleet suoraan satukirjan tapahtumapaikalle. Minä olen suunniltani ihmetyksestä, kun me seisomme tässä ehdottoman puhtaassa ja viattomassa paikassa.

”Voi Herra” minä huudahdan kyynelten läpi. ”Kuinka voi tällainen paikka olla olemassa?” Minä kysyn, muistamatta, että me olemme Taivaallisissa Valtakunnissa. Jeesus vastaa hymyllä...

(Jeesus) ” Minä olen aina tarkoittanut, että lapsille on erityinen maailma. He ovat kaikkein tahrattomimmat Minun Luoduistani. Näillä pikkuisilla ei ole ollut mahdollisuutta tahriintua maailmallisten kunnianhimojen rappeutumisesta. Heidän pienet sydämensä ovat niin puhtaita, heidän mielensä korruptoitumattomia. Heillä yhä on turmeltumaton mielikuvitus, jonka Minä loin Ihmissieluun. Herttainen epäitsekkyys ja mielihyvän tunne, jota he kantavat jatkuvasti, on sellainen ilo Minulle.”

” Minä tarkoitin, että olisi ehdottoman puhtauden ja viattomuuden paikka ja tämä on se paikka. Minä tiesin, että sinä erityisesti rakastaisit tätä paikkaa, koska lapsen sydän on niin hyvin säilynyt sinun sisälläsi. Minun kallisarvoinen Rakkaani, tämä on vain yksi ihmeellisistä lahjoista, joita Minulla on varattuna sinulle. Sinä tulet näkemään ja nauttimaan paljon, paljon enemmän tulevana aikoina. Mutta toistaiseksi, levätkäämme tässä tällä Ihmeiden Kedolla ja nautiskelkaamme lapsista, joita me olemme.”

Siunatkoon Herra teitä tänään, rakkaat Sydänasukkaat, matkalla taaksepäin, puhtaan lapsuuden viattomiin iloihin.